Dosarul nr.1ra-1836/2021

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 noiembrie 2021 *mun. Chişinău*

Colegiul penal în următoarea componenţă:

Preşedinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion şi Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Uncu Natalia în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinţei Judecătoriei Bălţi din 23 decembrie 2020 şi deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Bălţi din 08 iunie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Chistol Alexandr Xxxx, *născut la xxxxx, originar şi domiciliat în s. xxxx, r-nul xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:
1. prima instanţă: 15.01.2020 – 23.12.2020;
2. instanţa de apel: 25.01.2021 – 08.06.2021;
3. instanţa de recurs: 19.08.2021 – 18.11.2021.

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie,

A CONSTATAT:

1. Prin sentinţa Judecătoriei Bălti, sediul Fălesti din 23 decembrie 2020, Chistol Alexandr a fost recunoscut vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal şi i s-a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

De asemenea, Chistol Alexandr a fost recunoscut vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal şi i s-a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (ani) ani şi 6 (şase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parţial al pedepselor aplicate lui Chistol Alexandr i s-a stabilit pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă parţial acţiunea civilă înaintată de partea vătămată Mocanu Ana.

S-a dispus încasarea de la Chistol Alexandr în beneficiul părţii vătămate Mocanu Ana a sumei de 760,90 (şapte sute şaizeci,90) lei cu titlu de prejudiciu material şi a sumei de 20000,00 (douăzeci mii,00) lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest, acţiunea civilă înaintată de partea vătămată a fost respinsă.

S-a dispus încasarea de la Chistol Alexandr în beneficiul statului a sumei de 640,00 lei (şase sute patruzeci,00) lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. *Pentru a pronunţa sentinţa, prima instanţă a constatat că,* Chistol Alexandr la data de 09.09.2019, aproximativ la orele 16:00, apropiindu-se de domiciliul Anei Mocanu, amplasat în satul Xxxxx, raionul Xxxxx, stabilind că poarta de la intrarea în gospodărie este încuiată cu lacăt, neavând în prealabil consimţământul proprietarei Mocanu Ana de a intra în gospodăria ei, conştientizând că în asemenea condiţii intrarea în gospodăria acesteia este o ilegalitate şi o încălcare a inviolabilităţii domiciliului acesteia, intenţionat, urmărind scopul violării domiciliului altei persoane, prin sărirea porţii încuiate a ogrăzii nominalizare a pătruns ilegal în domiciliul Anei Mocanu, survolând acest spaţiu locativ, după care s-a aflat ilegal pe parcursul unei perioade scurte de timp în ograda locuinţei Anei Mocanu, refuzând la cerinţa proprietarei să părăsească imobilul nominalizat, prin ce a încălcat dreptul constituţional al victimei la inviolabilitatea domiciliului.

Tot el, Chistol Alexandr, la data de 09.09.2019 aproximativ la orele 16:10, aflându-se la domiciliul Anei Mocanu, amplasat în satul Xxxx, raionul Xxxx, intenţionat, urmărind scopul de cauzare a leziunilor corporale, în urma unor relaţii ostile existente între el şi feciorul Anei Mocanu, pe motiv de răzbunare, i-a aplicat gazdei casei multiple lovituri cu picioarele peste diferite părţi ale corpului, preponderent cap şi cutia toracică, ca rezultat pricinuindu-i victimei Ana Mocanu o vătămare medie a integrităţii corporale, exprimată în prezenţa leziunilor corporale medii, cu dereglarea sănătăţii de lungă durată sub formă de traumatism cranio-cerebral cu comoţie cerebrală, fractura oaselor piramidei nazale, multiple echimoze la faţă, traumatism închis a toracelui cu fractura coastelor 4, 5, 6, 7 pe stânga.

3. Sentinţa a fost atacată cu apel de către inculpatul Chistol Alexandr, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinţei şi pronunţarea unei noi hotărâri prin care în privinţa sa să fie aplicată o pedeapsă condiţionată.

Apelantul a menţionat că, nu se află la evidenţă la medicul psihiatru, antecedente penale sau contravenţionale nu are, este condamnat pentru prima dată, recunoaşte săvârşirea infracţiunilor care i se incriminează, regretă faptul că a dus în eroare instanţa de judecată prin aceea că a negat comiterea de către el a faptelor imputate. În opinia apelantului, fiind la liberatate ar avea posibilitate de a achita prejudiciile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Bălţi din 08 iunie 2021, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către inculpatul Chistol Alexandr, cu menţinerea sentinţei.

4.1. Pentru a decide astfel, instanţa de apel a reţinut că, instanţa de fond în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat complet sub toate aspectele şi în mod obiectiv circumstanţele cauzei şi a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăţia inculpatului, care se confirmă prin probele acumulate pe dosar, cercetate în instanţa de fond şi de apel, acţiunile inculpatului fiind corect calificate de către instanţa de fond după indicii art. 179 alin. (1) Cod penal - *„pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimţământul acesteia şi refuzul de al părăsi la cerinţele proprietarului"* şi art. 152 alin. (1) Cod penal - *„vătămarea intenţionată medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii, care nu este periculoasă pentru viaţă şi nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătăţii persoanei"*.

Argumentele invocate de inculpat în şedinţa instanţei de apel privind nesăvârşirea de către el a infracţiunilor prevăzute de art. 179 alin. (1) şi art. 152 alin. (1) Cod penal, sînt contradictorii circumstanţelor şi împrejurărilor de fapt stabilite de către instanţa de fond şi cea de apel pe parcursul judecării cauzei.

Afirmaţiile inculpatului Chistol Alexandr expuse în instanţa de apel privind negarea vinei, instanţa de apel le-a apreciat ca o tendinţă de apărare pentru a evita răspunderea penală.

La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei penale instanţa de judecată cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal a ţinut seama de: scopul pedepsei penale întru restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni; de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce ţin de gravitatea faptelor penale, care în temeiul art. 16 alin. (2) şi (3) Cod penal, fac parte din categoria infracţiunilor uşoare şi, respectiv, mai puţin grave, atentează la viaţa pesoanei, urmările prejudiciabile, motivul săvârşirii infracţiunii, persoana inculpatului, care la locul de trai se caracterizează negativ (f.d. 112), nu este la evidenţa medicului psihiatru (f.d. 108), grad de dizabilitate nu are, este divorţat, persoane la întreţinere nu are, locuieşte împreună cu părinţii săi (f.d. 113), nu are antecedente penale şi/sau contravenţionale (f.d. 105, 106), nu este angajat în câmpul muncii, atitudinea societăţii faţă de pedeapsa penală ce urmează a fi stabilită inculpatului pentru faptele săvârşite, corect stabilindu-i inculpatului pedeapsa închisorii în limitele articolelor incriminate.

5. Decizia instanţei de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Uncu Natalia în numele inculpatului, care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei hotărâri prin care Chistol Alexandr să fie achitat.

5.1. În argumentarea soluţiei solicitate indică faptul că, inculpatul vina în cele incriminate nu o recunoaşte, el nu a intrat în gospodăria cet. Mocanu Ana şi nu a maltratat-o, nici nu cunoaşte unde locuieşte aceasta. Pentru prima dată a văzut-o când a fost chemat la audierela poliţie. Apelul a fost scris de către avocat şi el numai la semnat, fără ca să cunoască conţinutul acestuia. Făcând cunoştinţă cu apelul el nu înţelegea ce era scris în el.

La materialele cauzei lipsesc dovezi care ar confirma cu desăvârşire vinovăţia inculpatului Chistol Alexandr în comiterea infracţiunilor incriminate. Atât instanţa de fond, cât şi instanţa de apel, la examinarea cauzei au dat o apreciere juridică doar declaraţiilor părţii vătămate Mocanu Ana, care a fost audiată în instanţa de fond.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^1) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Uncu Natalia în numele inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanţele de fond au examinat cauza sub toate aspectele, complet şi obiectiv, corect apreciind probele administrate şi constatând că învinuirea a prezentat probe incontestabile de acuzare a inculpatului în comiterea infrcaţiunilor incriminate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanţa de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanţei de apel, fără citarea părţilor, este în drept să decidă asupra inadmisibilităţii acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal de asemenea menționează că, temeiurile pentru recurs pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, fapt stipulat de alin. (2) art. 427 Cod de procedură penală.

Instanţa de recurs subliniază că, potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual şi erori de drept material sau substanţial. Instanţa de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reţinute prin hotărârea

atacată şi dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispoziţiilor de drept formal şi material.

Potrivit conţinutului recursului, partea apărării invocă un prim temei de drept pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede, că *hotărârile instanţei de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanţele de fond şi de apel atunci când:hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia, instanţa de apel nu s-a pronunţat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluţiei contrazice dispozitivul hotărârii şi instanţa a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*.

Colegiul penal raportînd temeiul invocat de recurent în recurs cu textul deciziei instanţei de apel consideră că în speţa examinată de către instanţa de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanţei de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece decizia instanţei de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală şi întemeiată, instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt, care să afecteze soluția, instanţa de apel s-a pronunţat asupra tuturor motivelor invocate în apelul inculpatului Chistol Alexandr, fără a fi identificate neclarităţile specificate de recurent, în legătură cu ce nu se constată prezenţa temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

După cum rezultă din conţinutul recursului, avocatul Uncu Natalia nu este de acord cu condamnarea inculpatului în baza art. 151 alin. (1) şi art. 179 alin. (1) Cod penal, considerînd că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăţia acestuia în săvârşirea infracţiunilor imputate.

La acest capitol, Colegiul constată că prima instanţă, conform prevederilor art. 314 Cod de procedură penală, judecînd cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părţi, declaraţiile inculpatului Chistol Alexandr, ale părţii vătămate Mocanu Ana, ale martorilor Medveţchii Iurii, Medveţcaia Lucia, Janu Nina, Mocanu Victor, a cercetat actele cauzei, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, argumentînd clar de ce au fost considerate veridice declaraţiile acestor participanţi care, coroborate una cu alta, au format convingerea instanţei că vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunilor prevăzute de art. 151 alin. (1) şi art. 179 alin. (1) Cod penal, referitor la existenţa elementelor constitutive ale infracţiunii, a fost dovedită.

Instanţa de apel, respectînd prevederile art. 414, 417 alin.(1) pct. 7), 8) Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuţioase toate probele administrate şi a conchis asupra temeiniciei soluţiei pronunţate de prima instanţă, expusă mai sus, deoarece argumentele apărării nu şi-au găsit confirmare în şedinţa de judecată.

Instanţa de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanţelor de fond, pe care şi-o însuşeşte sub aspectul stării de fapt şi de drept reţinute, conchide asupra existenţei

faptei şi vinovăţiei inculpatului Chistol Alexandr în comiterea infracţiunilor prevăzute de art. 151 alin. (1) şi art. 179 alin. (1) Cod penal, fiind stabilite în acţiunile acestuia toate elementele constitutive ale pătrunderii ilegale în domiciliul unei persoane fără consimţământul acesteia şi refuzul de al părăsi la cerinţele proprietarului, precum şi vătămarea intenţionată medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii. Instanţele, reieşind din probele administrate în cauză, şi anume declaraţiile martorilor sus menţionaţi, cât şi din declaraţiile părţii vătămate, cert au constatat că, inculpatul a comis infracţiunile imputate, părţile dînd declaraţii în condiţiile libertăţii de voinţă şi conştiinţă, acestea reflectă adevărul cunoscut de ei şi nu au fost date în sensul de a-l acuza pe inculpat pe nedrept.

Astfel, atât prima instanţă, cât şi instanţa de apel s-au pronunţat asupra circumstanţelor de fapt şi şi-au motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-au dat o apreciere justă şi obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii, veridicităţii şi coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt şi de drept, inclusiv vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunilor imputate.

Colegiul penal constată că decizia instanţei de apel cuprinde fondul apelului şi temeiurile de fapt şi de drept care au dus la respingerea apelului, precum şi motivele adoptării soluţiei, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală, reieşind şi din faptul că procedura de apreciere a probelor ţine de starea de fapt a cauzei şi care deja a fost efectuată de ambele instanţe de fond.

Faptul că instanța de apel nu a apreciat probele în modul solicitat de autorul recursului, nu constituie motiv de a afirma că instanța de apel a pronunțat o hotărâre nemotivată. Mai mult, în scopul evitării repetării inutile a alegațiilor instanței, Colegiul își însușește argumentele enumerate în decizia instanței de apel, fapt ce este în deplină concordanţă cu jurisprudența și practica Curţii Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza Albert vs România din 16.02.2010, a statuat în pct. 37 că art. 6§1 CtEDO, deşi obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19.04.1994, pct. 61). Cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Complementar, Colegiul penal menţionează că temeiul invocat de recurent, privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. Aprecierea probelor de către instanțele de fond poate să fie recunoscută ca o eroare gravă de fapt și reținută de instanța de recurs, doar în cazul

unor expuneri denaturate - ce nu corespund conținutului faptic a probelor, sau neluarea în considerare a acestora.

Coroborând cele expuse, Colegiul penal apreciază că, în fapt, decizia instanţei de apel corespunde tuturor prevederilor art. 394 Cod de procedură penală, este bine argumentată, motivată, fiind legală şi întemeiată, şi astfel nu se constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătoreşti contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu şi-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speţa examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală şi întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curţii Supreme de Justiţie,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Uncu Natalia în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Bălţi din 08 iunie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Chistol Alexandr Xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunţată integral la **22 decembrie 2021**.

Preşedinte Diaconu Iurie

Judecătorii Guzun Ion

Catan Liliana